YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

YFU Hírújság

2018-2019

25 év együtt

2018 képekben

Utolsó találkozás a 2017-es beutazó diákoknak

Kedvencünk a kakaóscsiga

Kiutazó tábor

2017 beutazó diákjai és kedvenc gyakornokuk

Közös kép

Beolvadva a beutazó diákok közé

Ünnepeljünk együtt

Bogi Dániában

Paula és Joana

Kedves Olvasó!

Kedves YFU-sok!

Hagyományos karácsonyi hírújságunk immáron sokadik éve mutatja be a szervezet egy évét, az újdonságokat, megszokott rendezvényeket, az iroda működését, önkénteseink tevékenységét és természetesen a diákjaink élményeit. Idén sincs ez másképp, hiszen fontos mindig felidéznünk, hogy mi minden történt egy adott időszakban. Az ünnepek közeledtével talán mindannyian egy kicsit érzékenyebbek leszünk azokra a dolgokra, amelyekért a YFU hosszú évtizedek óta napról-napra, évről-évre küzd. Egy csereév nem csupán az új barátokról, új családról, nyelvtudásról szól, hanem egy picit mindig arról is, hogy az átélt és megszerzett élmények révén közelebb kerülhetünk egy olyan világhoz, ahol a különbségek inkább erénynek számítanak, mint ellenségeskedésre okot adó tényezőnek. A nevünk is – Fiatalok a Megértésért – ezt üzeni, és megpróbáljuk nem szem elől téveszteni ezt a célt.
A tavalyi ígéretnek megfelelően 2018-ban megünnepeltük a YFU fennállásának 25. évfordulóját. Nagyon jó volt olyan rég nem látott ismerősöket is látni, akiket a YFU köt össze. A kisgyermekektől a nagyszülőkig minden korosztály képviselte magát és remek hangulatban sikerült megünnepelnünk a szervezet negyed évszázados fennállását. Reméljük, a további jubilálásokat is hasonlóan tudjuk majd veletek közösen átélni.

Így kívánok Nektek kellemes, békés és nyugodt ünnepeket!

Békés Péter
Elnök
YFU Hungary

körkérdések Magyarországról – beutazó diákok 2018/19

Mik voltak az első benyomásaid, amikor megérkeztél Magyarországra?

Első találkozás

YUSUKE (JAPÁN): Women are very beautiful.
ESTHER (OLASZORSZÁG): Mikor itt megérkeztem, nagyon boldog de egy kicsit ijedt voltam. A magyar nyelv nagyon szép de lehetetlen hangzott.
LUNA (BELGIUM): It was so beautiful, the Duna and the buildings really impressed me!

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak?

David a ponchojában

Bécs felé

Fer

LUCIA (NÉMETORSZÁG): A családom sose iszik kávét, de pizzát eszik reggelire ;)
LUNA (BELGIUM): Wearing „papucsok" in the house.
HANNA (NÉMETORSZÁG): Többet esznek és hangosabban beszélnek.
ESTHER OLASZORSZÁG): Szerintem a legfurcsabb dolog először azt volt, hogy Magyarországon mindenki le végy a cipőt before stepping into the house.

Mi a legkedvesebb vagy legfurcsább élményed?

KENYA (MEXIKÓ): The best experience was the trip to Croatia, it was the happiest and most fun week of my life.
LUCIA (NÉMETORSZÁG): My best experience was my first day in Budapest when I watched the fireworks together with my family on the 20th August ☺
RINNA (JAPÁN): I can't choose, but my best experience is I could have met nice people, my host family, my angel, school, friends, teacher, other exchange and YFU Hungary.

Bécsi kirándulás

Big fat Poni!

Van-e kedvenc magyar ételed? Mi az?

PAULA (NÉMETORSZÁG): Nagyon szeretem lángos.
ENZO (ARGENTÍNA): Goulash, kakauscsiga and Lángos
JOANA (NÉMETORSZÁG): There a lot. But I think Pásztor tarhonya is the best.
CHALISA (THAIFÖLD): Definitely Langos and then follow by rakott (im not sure it likes food which is in layers)
VANESSA (NÉMETORSZÁG): Nagyon szeretem a gyümölcslevest.
RISAKO (JAPÁN): Húsleves, Kürtőskalács
ESTHER (OLASZORSZÁG): A kedvenc magyar ételem a rétes. De minden péksüti itt nagyon finom. A kakaós csiga egy magyar különlegesség, de az év elején volt egy problémám, mert mikor a boltba bementem és kértem egy csigát, elfelejtettem mondani a "kakaós" szót, akkor furcsán néztek rám.

Hurrá!

RINNA (JAPÁN): Palacsinta, barack leves, paradicsom leves, alma leves, hùs leves, krumpli leves, brokkoli leves, krémes, spenótos tészta, mindenféle torta, kókusz tekercs, lángos, krumpli főzelék, rántott karfiol, sült krumpli, rántott hús, darálós sütemény, téliszalámis szendvics, kifli, zsömle, pörkölt, nokedli, szilvás gombóc, mandarin.
MOMOKA (JAPÁN): I like hungarian soups. There has many kind of soups.

Lucia és családja

Miért jó Magyarországra jönni cserediáknak?

KENYA (MEXIKÓ): It has beautiful landscapes, a beautiful and really challenging language that not a lot of people know so you can impress people hahaha.
JOANA (NÉMETORSZÁG): So Hungary is such an interesting country. It is a small country but there is a lot to see. The people are very kind and they have so nice traditions. I think Budapest is the most beautiful city and it is an awesome feeling to live there. I can recommend Hungary when you are not just hungry for experience and adventure. Also when you are really hungry it is the best choice.
PHILIPP (NÉMETORSZÁG): Nagyon sok jó barátot lehet szerezni, aki megbízható és segítőkész.
LUNA (BELGIUM): It is a really beautiful country and you always find some new beautiful things! You get never bored of the city! Also, this language is so hard but romantic and sweet!
HANNA (NÉMETORSZÁG): Hungary is not only a beautiful country with a beautiful capital city, it's a place where you can experience personal growth and improvement. Yfu Hungary is like a family, together with the volunteers and the exchange students. For me Hungary was the best choice I could have ever made.
RINNA (JAPÁN): Because YFU Hungary supports you and they are so kindness. And you can meet nice people. And they will give you big love. And everybody are kind. You can see a lot of beautiful views. Finaly, you can eat really really delicious dish!!!!

Rinna és Momoka
Horvátországban

körkérdések külföldről

kiutazó diákok 2018/19

Lang Flóra egy barátjával

Bogi és fogadótestvérei

Mi volt a legnagyobb félelmed a csereévedd kapcsolatban és most hogy állsz hozzá?

LANG FLÓRA (FINNORSZÁG)

Két félelmem volt a csereévemmel kapcsolatban előzetesen. Az egyik a finn sztereotípiák miatt, hogy nem tudok barátokat szerezni. A másik pedig a fogadócsaláddal kapcsolatban, mivel már fogadtak cserediákot előttem és féltem, hogy össze fognak hasonlítani az előző cserediákjukkal. Szerencsére egyik félelmem sem teljesült be.

Fanni hatalmas fogadócsaládja

SOMOGYVÁRI BOGLÁRKA (NÉMETORSZÁG)

Emlékszem, hogy az ebédlőben ültem a többi cserediákkal, mikor beléptek az ajtón, és én egyből elsírtam magam annyira megörültem nekik. Az életem eddig legboldogabb pillanata volt! A fogadócsaládom fantasztikus! Nagyon kedves és segítőkész az egész család és sose hagynak unatkozni!

Anna és családja

TÓTH FANNI (HOLLANDIA)

Mielőtt kiutaztam, nem nagyon fogtam fel mi történik valójában, mire készülök, így a félelmeim többsége kimerült a „Jaj csak férjek bele a reptéri csomag súlylimitbe!”-szerű gondolatokban. A félelmek inkább egy itt töltött hónap után jöttek, ezek főleg a nyelvvel, beilleszkedéssel voltak kapcsolatosak, de most már sokkal nyugodtabban nézek ezekre. Otthon még nagy aggodalmat okozott, hogy hogyan fogom tartani a kapcsolatot a családommal/barátaimmal, de szerencsére az ő rugalmasságuk és megértésük miatt ez egy percig sem okozott gondot.

Milyen volt az első találkozás a fogadócsaládoddal? Mesélj róluk!

LANG FLÓRA (FINNORSZÁG)

Az első találkozás egyszerre volt nagyszerű és természetes. Nagyon örültem, hogy személyesen is megismerhetem őket, de már január óta, tehát több mint 7 hónapja tudtam, hogy náluk fogom tölteni a csereévemet és úgy éreztem, hogy ismerem őket. A fogadócsaládomban a szülőkön kívül van egy 9 éves öcsém, egy 6 éves húgom és ők nem tipikus finnek, de nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy velük élhetek.

LÁBSZKY ANNA (USA)

Az én csereévem kissé érdekes indult, mivel még a kiutazásom előtt egy új fogadócsaládot kellett keresni a számomra. A kiutazásom előtt pár nappal alig aludtam, annyira izgultam. Szeptember 14-én indultam hajnali 6-kor az USA-ba. Mikor megérkeztem, egy egész napos utazás után a saját nyelvemen alig tudtam, nem hogy még angolul. Mikor először megláttam a családom, nagyon-nagyon boldog voltam. Nagyon szimpatikusak és aranyosak volt az első pillanattól kezdve és nagyon megszerettem őket mióta itt vagyok.

Mi volt a legkedvesebb és a legfurcsább élményed?

Fanni és Dóri Hollandiában találkoztak

Adri Írországban

SZENTES NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

A legkedvesebb élményem az volt, amikor a nővérem két barátnőjével megtanulta magyarul azt, hogy „ich liebe dich” (szeretlek). Bejöttek a szobámba és együtt mondták nekem, hogy Szeretlek Noémi. Egyébként azóta is így köszönnek el tőlem.

SOMOGYVÁRI BOGLÁRKA (NÉMETORSZÁG)

A legfurcsább élményem az volt, amikor Rostockból tartottam hazafele és egy német lány rossz vonatra vett jegyet, arra, amire nekem kellett volna, és nagylelkűen egy nagy mosollyal az arcán odaadta nekem a jegyét ajándékba.

Bence Svédországban

BERZE BENCE (SVÉDORSZÁG)

Amikor láttam az északi fényt! Sohase gondoltam volna, hogy egyszer látni fogom, de amikor megpillantottam valami eszméletlen boldogsággal töltött el a látvány! Gyönyörű volt! Illetve, legkedvesebb élményem talán mikor hazaértem az iskolából 4. nap és senki nem volt itthon csak egy cetlit találtam az asztalon azzal a felirattal, hogy: készítettem neked ebéded, elmentem vásárolni, délután találkozunk! Nagyon meglepődtem hisz csak 4 napja voltam ott, de mindenesetre nagyon jól esett.

LANG FLÓRA (FINNORSZÁG)

A legfurcsább talán az, amikor először mentem az uszodába a családommal és elég szokatlan volt az én magyar szememnek az a rituálé, ami lezajlik ilyenkor.

TÓTH FANNI (HOLLANDIA)

Az egyik a nagycsaládos hétvégéről van, amikor lehetőségem volt kipróbálni az amerikai egyetemi filmekből ismert „szappancsúszdát” egy lejtőn kiterített nejlon lepedőn. Bár nem is tudtam, hogy ilyen valójában létezik, kiderült, hogy ez hagyomány a fogadócsaládomban. Illetve alig három héttel a megérkezésünk után Luxemburgban, a fogadóanyukám testvérénél volt családi találkozó, ahova sajnos nem tudott mindenki eljönni, így „csak” 32-en voltunk. Hatalmas élmény volt az a nyüzsgés és kellemes hangzavar a hétvége alatt. Alig várom a nagycsaládos síelést februárban.

GYŐRIK ADRIENN (ÍRORSZÁG)

A legkedvesebb emlékem az volt, hogy a csereévem elején volt a szülinapom és a fogadócsaládom akkor még alig ismert, de ennek ellenére szerveztek nekem egy kisebb szülinapi partit.

Noémi szabadidejében rengeteget lovagol

Lang Flóra és fogadócsaládja

Hogy érzed magad a fogadóországodban, mi az, ami miatt a jövőben ajánlanád?

SZENTES NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Ha tehetném, nem mennék haza. Mindent ajánlok Németországban. A tanítás nagyon jó, életre tanítják a diákokat. Nem terhelik le teljesen a tanulókat és nincsenek elvárásaik a pedagógusoknak, mindenki egyenlő attól függetlenül, hogy gyenge vagy erős tanuló-e.

Noémi és fogadócsaládja

TÓTH FANNI (HOLLANDIA)

Nagyon jól érzem magam, egy percig se bántam meg a döntésem, még akkor sem, mikor a zuhogó esőben biciklizve kérdezte meg tőlem egy évfolyamtársam, hogy „és miért Hollandiát választottad?” Amit legjobban szeretek itt, hogy mindenki nagyon őszinte, nem rejtik véka alá a véleményüket. Nagyon összeszedettek, szervezettek a holland emberek, ez pedig sokszor azt jelenti, hogy egy baráti program szervezésekor, mindenki előkapja a naptárát, hogy ellenőrizze az időpontot, de ezzel együtt nagyon lazák is.

Lang Flóra és családja

BERZE BENCE (SVÉDORSZÁG)

Nagyon jól érzem magam itt és igazából mindenért ajánlanám, de ha egy jó közösséget akarsz, akkor ez a te országod! Az emberek sokkal nyitottabbak, barátságosabbak, és még ha nem is ismersz valakit biztos, hogy bármi történjék ő segíteni fog! Fontosak az emberek egymásnak!

GYŐRIK ADRIENN (ÍRORSZÁG)

Nagyon jól érzem magam itt, az emberek kedvesek, nyugodtak és figyelmesek. A környék ahol élek csendes mégis élettel teli. Corktól nem messze lakom, ezért majdnem minden nap elmegyek oda a barátaimmal és rengeteg szórakozási lehetőség van.

Van olyan emlék, egy pillanat, ami örökre veled marad?

LANG FLÓRA (FINNORSZÁG)

Ez az emlék egy hosszú folyamat egy pontja volt, amikor rájöttem, hogy mennyi ember vesz körül és szeret. Csak beszélgettünk valamiről, de volt ez a pillanat, amikor csak úgy belém csapott ez az érzés. Nem hiszem, hogy valaha el tudnám felejteni az érzést.

Lang Flóra a szülinapi buliján

SZENTES NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Amikor a fogadónővérem kijelentette, hogy én nem vagyok a barátnője, mert én a testvére vagyok!

Noémi fogadó anyukájával

körkérdések külföldről

kiutazó diákok 2018/19

SOMOGYVÁRI BOGLÁRKA (NÉMETORSZÁG)

Idáig a kedvenc pillanatom az volt, amikor gulyáslevest főztem a családomnak, és az anyukámmal együtt csipkedtük bele a levesbe a csipetkét. Annyira ráragadt az ujjunkra, hogy nem tudtuk leszedni és össze vissza repkedtek a konyhában. A gulyáson kívül mindenhova jutott. Egy nagyon nagy, őszinte nevetés tört ki belőlünk és még a könnyünk is folyt. Ezt a pillanatot sose fogom elfelejteni!

BERZE BENCE (SVÉDORSZÁG)

Szerintem az egész év ilyen lesz! De ha mondanom kéne valamit a hockey meccseken való őrült szurkolás, azt sose felejtem el!

TÓTH FANNI (HOLLANDIA)

Nem tudnék egyetlen emléket kiemelni, és szerintem éppen erről szól a cserediákság, hogy minden nap tanulunk magunkról, a környezetünkről, a világról új dolgokat, amiket innentől magunkkal viszünk, ezt pedig soha senki nem veheti már el tőlünk. Minden tapasztalat, amit gyűjtünk, megnyitja a szemléletünket és a világot számunkra.

GYŐRIK ADRIENN (ÍRORSZÁG)

Viszonylag korán kell kelnem az iskola miatt, és csak hogy a napom jobb legyen, a fogadóapukám mindig ad nekem egy csokit.

Noémi megérkezéskor

Lang Flóra és fogadóanyukája

Bogi megérkezéskor

Dóri Winterswijkben

Kedvenc mondat:

SZENTES NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Ich bin satt. - Tele vagyok.

LANG FLÓRA (FINNORSZÁG)

No niin! – Így van!

SOMOGYVÁRI BOGLÁRKA (NÉMETORSZÁG)

Kürbiskuchen - tökös süti

TÓTH FANNI (HOLLANDIA)

Gezellig - pedig egy kellemes érzés, ami akkor van benned, mikor olyan emberek vesznek körül, akiket szeretsz, beszélgettek, élvezitek egymás társaságát

BERZE BENCE (SVÉDORSZÁG)

Jättebra - király, nagyon jó!!

GYŐRIK ADRIENN (ÍRORSZÁG)

It's good to be mad, but it's mad to be good.

különleges országok

Minden évben vannak diákok, akik a megszokottnál még nagyobb kalandra vágynak és egy számunkra egzotikusnak vagy meglepőnek tűnő országot választanak célpontnak. Idén négy diákunk is van, aki régóta először járt magyar diákként fogadóországában, ők mesélnek a helyről, fogadócsaládról, legfurcsább és legszebb élményeikről.

DÓZSA IMOLA (MEXIKÓ)

Aki ismer, az tudja, hogy nagyon sokat hezitáltam, melyik országot válasszam, mert majdnem az összes latin-amerikai ország vonzott. Végül Mexikót választottam, mert csupa jót hallottam az ottani emberekről, az ország sokszínűségéről és persze a gyönyörű természeti szépségekről. Nem tudtam nagyon elképzelni milyen lesz itt az élet. Arra számítottam, hogy nagyvárosban fogok élni és állandóan csinálok majd valamit, ez nem teljesen így alakult. Viszont az emberek tényleg olyan kedvesek és segítőkészek, mint ahogy azt hallottam, és az ételek még sokkal finomabbak, mint vártam. Az első találkozáskor természetesen nagyon izgatott voltam. Viszont amint megláttam őket a táblával és a hatalmas mosollyal az arcukon, hamar megnyugodtam. Ott volt az egész család, még a távolabbi rokonok is és mindenkitől kaptam egy nagy ölelést és pár köszöntő szót, bár sajnos azt nem értettem. Eddig a legkedvesebb élményem a fogadócsaládomhoz kötődik. Egyik este elég szomorkás voltam, mert hiányzott a családom, fogadóanyukám látta ezt és odajött, megölelt. Ezután mindenki odajött és hatalmas öleléseket kaptam. Abban a pillanatban éreztem, hogy családtag vagyok. A fogadócsaládom nem utazik sokat, de szerencsére sikerült többször is elmenni Bacalarba. Ez egy fél órányira lévő város egy lagúna partján. Teljesen olyan volt, mint elképzeltem. Gyönyörű fehér homok és mélykék víz.

Kedvenc itt tanult spanyolt mondatom a latin anyukákhoz kötődik. Ezt sokszor megtapasztaltam és imádom, hogy a papucs itt egy multifunkcionális dolog, amit használnak gyereknevelésre, a kutya elzavarására, a csótányok lecsapására, és a többi ☺. Ja, és ha anélkül járkálsz a házban, akkor véged... Tehát a kedvenc mondatom:

Detrás de un niño bien educado, hay una madre con una buena chanclta y buena puntería.

„Minden jól nevelt gyerek mögött áll egy anya egy papuccsal és jó célzási képességgel."

> ***„...abban a pillanatban éreztem, hogy családtag vagyok."***

Imó Mexikóban higiénia órán

Dia de los muertos

VÉGH BENJÁMIN (ÉSZTORSZÁG)

Azért választottam Észtországot, mert nincsen túl távol és nem is a szomszédunkban van. Néhány dolog össze is köti Észtországot Magyarországgal, például azonos nyelvcsalád. Nem utolsó sorban speciális programon (film program) is részt vehetek itt, ami abból áll, hogy művészeti iskolába járok, heti kétszer filmklubba, szombatonként pedig az egyetemen van média órám. Túl sok információt nem tudtam erről az országról, csak annyit, hogy hideg van és az emberek visszahúzódóak. Emberileg tényleg kicsit visszahúzódóak és nem is nagyon értem mindig, hogy mit miért csinálnak, de különbözőek vagyunk és igyekszem megszokni.

A fogadócsaláddal való első találkozáskor furcsa volt látni azt a két embert, akikkel az elkövetkezendő több, mint 10 hónapot töltöm, de egyszerre megkönnyebbülés is volt. Mindenben segítettek és mindig nagyon kedvesen és lelkesek voltak, persze, ahogy számítottam a lelkesedés aztán csökkent a részükről.

A legkedvesebb élményem egyértelműen az volt, amikor betöltöttem a 18-at itt és az osztály elé kiálltam és mind a 41-en közösen énekeltek nekem, és még azok is mosolyogtak és énekeltek, akikkel nem volt semmilyen viszonyom sem.

Konkrét célom nem volt, ahova el szerettem volna jutni a csereév alatt, de ennek ellenére az országon belül bejártunk pár helyet (vízeséseket, kilátókat, mocsarakat), illetve jártam Rigában és Vilniusban, azaz Lettországban és Litvániában.

Pontosan nem emlékszem már, hogy mit tanultam meg először, mert néhány dolgot már tudtam, mielőtt kiutaztam volna ide, de talán az volt az első mondat, hogy „Ma ei räägin eesti keeles", azaz nem beszélek észt nyelven.

Benji egy észt mocsárban

> ***„Nem is nagyon értem mindig, hogy mit miért csinálnak néha, de különbözőek vagyunk és igyekszem megszokni."***

Rozi és családja

> „...akkor tudatosult bennem, hogy már nem, mint „a cserediák“, hanem mint barát tekintenek rám.“

Zsuzsi fogadócsaládjával és egy másik cserediákkal

KISS ROZI (JAPÁN)

Mindig is szerettem a japán rajzfilmeket, de nem ez volt a legfőbb ok, pár éve egy családi nyaralás keretein belül volt szerencsém eljönni Japánba, és teljesen beleszerettem az országba. Akkor döntöttem el, hogy cserediák leszek.

A japánok nem nagyon beszélnek angolul, így rá voltam kényszerülve, hogy csak a japánt használjam, úgyhogy gyorsan belejöttem a beszédbe.

Valamint a japánokat mindig is szégyenlősnek képzeltem, ezért kicsit féltem, hogy sikerülni fog-e barátokat szereznem. Végül kiderült, hogy tévedtem; mindenki nagyon kedves és nyitott. A legkedvesebb élményem az volt, amikor suli után elmentem moziba a legjobb barátnőmmel, utána pedig találkoztunk a többiekkel és közösen tűzijátékoztunk egy parkban. Sokat nevettünk és beszélgettünk, és akkor tudatosult bennem, hogy már nem, mint „a cserediák“, hanem mint barát tekintenek rám. A legfurcsább (vagy inkább legkínosabb) élményem pedig a csereévem elejéről van. Akkoriban még nem beszéltem túl jól a nyelvet, így amikor a szomszéd bácsi feltett nekem egy kérdést, nem teljesen értettem. Gondoltam biztos azt kérdezi, honnan jöttem, hiszen mindenki ezt szokta. Csak miután válaszoltam és Magyarországnak nevezett, jöttem rá: azt kérdezte, hogy hívnak.

Nagyon sokat járok el. A fogadószüleim idősek, nem nagyon mennek el otthonról, így magamnak kell programokat szerveznem. Hétvégéken szeretek elmenni valahova a barátaimmal, vásárolni, vagy csak felfedezni a környéket.

Kedvenc szavam a: 「息を呑むほどきれい」***(ikionomuhodokirei), vagyis lélegzetelállítóan szép. Hiszen ez Japán számomra; bárhova is megyek és bármit is csinálok, mindig elcsodálkozom az ország gyönyörűségén és sokoldalúságán.***

VARGA ZSUZSI (DÉL-AFRIKA)

Dél-Afrika nagyon sokszínű és érdekes ország, ezért is választottam. Miután eldöntöttem, hogy ide szeretnék jönni, több tanárom is le akart róla beszélni, és hogy inkább menjek Amerikába vagy Angliába, emiatt engem még jobban érdekelt Dél-Afrika. Azt gondoltam mi lehet olyan rossz benne, hogy ennyire ellenzik és csak azért is ide jelentkeztem. Mert ha így belegondolunk, mi lehet olyan rossz egy olyan országban ahol 11 nyelvet beszélnek (még többet is) és 3 fővárosa van.

Legkedvesebb emlékem, mikor beléptem az osztályterembe és mindenki elkezdett üvöltözni örömében. Mivel egy fekete iskola és akkor csak ketten voltunk fehérek. Egy másik cserediák, aki már hazament és én.

A fogadócsaládom nagyon vallásos, ezért háromszor is megyünk egy héten templomba. Péntek esténként gyerekek napja van ott, szombat délután takarítunk, a vasárnap délelőtt pedig olyan, mint otthon csak sokkal többet énekelnek és hangosan imádkoznak. Az otthoni családom ennek a teljes ellentéte. Furcsa, hogy habár van mosógépünk, mindent kézzel mosunk és csak hetente egyszer. Mivel egy nagyon kicsi faluban élek, ahol csak azért van jó ízű víz és betonozott út, mert több fehér család is él itt, így nem sok mindent csinálni van lehetőség. Általában tanulok, rajzolok, olvasok, vagy csak a tesómmal vagyok.

Az első mondat, amit megtanultam sepedi-ül az a „E ya rasa” (ejts: lárása) ez azt jelenti, hogy hangos vagy. Itt nagyon sokat használják, mivel a gyerekek sokat üvöltöznek az iskolában.

> „csak azért is ide jelentkeztem“

Zsuzsi és barátai az iskolában

Rozi kinti barátaival

Zsuzsi Dél-Afrikában, vödörrel a fején

Zsuzsi csirkét pucol egy helyi ünnepség előtt

beutazó szülők

Diákot fogadni hatalmas élmény, mindenki számára. Fogadószülők nélkül nem lenne ugyan az egy csereév ezt minden diák tanúsíthatja. Ács Vera maga is volt cserediák, most pedig Vanessát, német beutazó diákunkat fogadja, Sári-Bognár Anikó fia pedig a YFU-n keresztül utazott ki Olaszországba idén pedig Yusukét fogadták Japánból. Ők mesélnek milyen egy csereévet erről az oldalról megélni.

> „Szüreteltünk, birkát vágtunk és krumplis nudlit ettünk - **mi lekvárral, ő ketchuppal.**"

Miért döntöttetek a fogadás mellett?

ÁCS VERA: Az 1992/93-as tanévet Finnországban töltöttem YFU-cserediákként. Olyan jól sikerült a csereévem, hogy már akkor elhatároztam, hogyha majd egyszer lesz nekem is családom, és a gyerekem körülbelül olyan idős lesz, mint a fogadandó cserediák, akkor fogadok/fogadunk egyet. Szerettem volna ezt az élményt, lehetőséget valakinek én is meg-/visszaadni. Nemrég költöztünk haza Németországból, ezért adta magát, hogy német cserediákot fogadjunk, akivel még a 6 éves gyerekünk is tud beszélni.

SÁRI-BOGNÁR ANIKÓ: Nagyobbik fiunk, András a 2016/2017-es tanévben cserediák volt Olaszországban. Már akkor beszélgettünk arról, hogy esetleg valamikor mi is fogadhatnánk egyszer egy diákot. Amikor András kint volt a csereévén, sajnálatos módon a második hónapban volt egy családváltása. Ám a család, akikhez november elején került, olyan biztonságot és elfogadást tanúsított, olyan szeretetteljes légkört teremtett, hogy ennek kapcsán a férjemmel egyértelműen megerősödtünk abban, hogy egyszer ezt szeretnénk valakinek majd viszonozni. Abban mindannyian egyetértettünk, hogy jó lenne egy teljesen más kultúrából származó fiút befogadni, és megismerni.

Mi ebben az évben nem jelentkeztünk fogadószülőnek, de a YFU júniusban e-mailben megkeresett bennünket, hogy két diáknak nincs még családja. Egyszerűen nem volt kérdés! Tudtuk, hogy Yusuke-t szeretnénk cserediáknak! Amikor megtudtuk, hogy volt már fogadócsaládja, csak sajnálatos módon vissza kellett lépniük, azonnal felerősödött bennünk András olaszországi bizonytalan időszaka, a családváltás nehézsége- és rögtön jelentkeztünk is fogadószülőnek.

Milyen érzés egy (új) tinédzsert befogadni a családba?

ÁCS VERA: Mindenki úgy reagált arra a hírre, hogy cserediákot fogadunk: „Két tinédzsert akarsz odahaza?! Megőrültél?!" Örülök, hogy jól egymásra talált a két lány.

SÁRI-BOGNÁR ANIKÓ: Nálunk kicsit rendhagyó a családmodell, mert a második házasságunkban élünk a férjemmel és közösen öt gyerekkel. Van én gyerekem, Te gyereked, Mi gyerekünk! Ennek kapcsán már mindkettőnknek volt „előképzettsége" a más gyerek elfogadásában és megszeretésében. Amikor Yusuke a családba került, nekünk ez nem jelentett plusz ismeretlen szituációt.

Milyen érzés megélni a programot a másik oldalról? Tavaly ti küldtétek a fiatokat, idén pedig cserediákot fogadtok.

SÁRI-BOGNÁR ANIKÓ: Most szembesülünk vele igazán, hogy milyen hatalmas dolgot tett András, amikor 17 évesen egy évet egy másik család teljes értékű tagjaként végigcsinált. Akkor nem is gondoltunk bele igazán, milyen nehézségek és feladatok vannak az egyszerű mindennapokban. Milyen mértékű alkalmazkodást, felnőttes gondolkodást és problémamegoldást igényel ez a fajta együttélés mindkét féltől, úgy hogy az egyik fél igazán még gyerek!

Yusuke bárhol elalszik

Sári-Bognár család Yusukével

Vanessa és fogadótestvére

Vanessa és családja az első találkozáskor

Milyen érzés megélni a programot a másik oldalról? Visszahozott emlékeket a te csereévedről?

ÁCS VERA: Csodálatos, nosztalgikus, elfeledett élményeket, emlékeket, YFU-s játékokat felidéző, „olyan ismerős helyzet, de mégsem az" helyzeteket megélő időszak. Eddig is minden nap gondoltam a finn szüleimre, most még gyakrabban teszem. S még többet hívom őket, mint eddig hívtam, s közben egyre többet nosztalgiázunk együtt.

Mik a legjobb/ legérdekesebb élményetek a fogadással kapcsolatban?

ÁCS VERA: Olyan hamar és könnyen egymásra hangolódtunk, hogyha már nincs itthon, hiányzik nekünk.

SÁRI-BOGNÁR ANIKÓ: Yusuke, számunkra egy teljesen más világ! Imádjuk nézni, ahogy pálcikával eszik, ahogy kandzsikkal ír, ahogy emberfeletti pontossággal és türelemmel hajtogat origamikat. Pillanatok alatt tud öt éves szinten lenni, és órákat futkározni, ugrálni a legkisebb gyermekünkkel, Jánossal.

Érdekes például, hogy minden étkezésnél megvárja, amíg valaki elkezd enni, és megnézi mit –mivel- és hogyan eszünk. Kivétel ez alól a húsleves, amit telerak tésztával és villával eszi!

Fiúk gyorsan egymásra találtak

Van bármilyen egyéb, vicces történet az elmúlt pár hónapból, melyet szeretnétek megosztani velünk?

ÁCS VERA: Vanessa Borink hercegnős rózsaszín dobozában vitt az iskolába sütit, amit, amikor elővett, a fiúk megkérdezték, hogy így szereti-e a hercegnőket. A magyaros vajkrém Vanessánál a kedvenc, annak mindig kell lennie a hűtőben, ha nincs, akkor feláll, s már megy is érte a boltba.

SÁRI-BOGNÁR ANIKÓ: Azt gondoljuk, az év végére megerősödik bennünk, hogy közösen elég erősek és türelmesek vagyunk ahhoz, hogy befogadjunk és megszeressünk egy új családtagot. Azt persze nem tudjuk. hogy ez azért tűnik-e ennyire könnyűnek, mert Yusuke természete ennyire jó! Egy „idegen" befogadása a családba hatalmas önismeret! Tükröt tart nekünk Yusuke - hiszen mindent tőlünk tanul és lát egy éven keresztül. A mi szokásainkat látja és teszi magáévá. Neki az lesz Magyarország amit mi megmutatunk Önmagunkon keresztül!

Vanessa Bécsben

kiutazó szülők

15-17 évesen elengedni egy egész évre az ember gyermekét nem könnyű döntés. Egy csereévnek a kimenetele nagyon sokban múlhat a szülőkön, ezért is vesznek ők is részt egy ugyanolyan komoly felkészítésen, mint a diákok. Az alábbiakban Tóthné Orbán Judit és Borzákné Nyári Krisztina mesélnek arról milyen az élet most, hogy lányaik Fanni (Hollandia) és Petra (Franciaország) nekivágtak ennek a nagy kalandnak.

Fanni és nővére Lilla

Milyen az élet Fanni/Petra nélkül? / Miben különbözik attól, amikor Fanni nővére, Lilla volt cserediák?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Bizonyos értelemben sokkal kényelmesebb, mivel Lilla (Fanni nővére) már nem itthon lakik. Mondanám, hogy szívesebben „robotolnék”, csak lenne itthon, de tudom, hogy neki így jó. Könnyebb másodszor átélni, de mégis sokban különbözik. Hiába testvérek, mégis két külön személyiségű ember, más-más motivációkkal indultak neki a csereévnek, különböző módon tapasztalják meg az új élményeket.

BORZÁKNÉ NYÁRI KRISZTINA: Nagyon csendes a ház nélküle. Az a legfurcsább, hogy a teljes időnkkel mi rendelkezünk. Sokat, többet dolgozunk most a családi vállalkozásunkban, így gyorsabban szaladnak a napok.

Mit tapasztaltatok ez alatt a pár hónap alatt?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Fogadócsaládjában jelenleg 4 gyerek él otthon (a családnak 10 gyermeke van!) Fannival és egy spanyol cserediákkal együtt. Családcentrikusak, sok program van mind a hétköznapokban, mind a szabadidejükben.

BORZÁKNÉ NYÁRI KRISZTINA: Alkalmazkodónak, nyitottnak és rugalmasnak látjuk őt a kinti szokásokat, elvárásokat illetően és továbbra is nagyon céltudatosnak és motiváltnak. Minél több visszajelzést kapunk tőle kintről, annál boldogabbak vagyunk, hogy segíthettük őt ennek az álmának a megvalósításában.

Mit gondoltok, milyen lesz a következő 6 hónap?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Szerintünk szépen lassan, szinte észrevétlenül megy előre napról napra, hétről hétre, miközben elmélyül a nyelvtudása, ezáltal jobban be tud kapcsolódni az iskolai életbe, még több embert megismer, barátságokat köt.

BORZÁKNÉ NYÁRI KRISZTINA: Nagyon bízunk benne, hogy a fogadócsaládjával tovább mélyül a kapcsolata és hogy egyre erősödnek körülötte majd a baráti kötelékek, ami annyira fontos a számára.

Borzák család a reptéren

Milyen lesz viszontlátni őt?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Sírós, nevetős, összeborulós a repülőtéren. Látom magam előtt, ahogy Lilla csüng Fanni nyakán. A két tesó a legszebb látvány számomra!

BORZÁKNÉ NYÁRI KRISZTINA: Csodálatos lesz újra megölelni. Az első napokban nagyokat beszélgetni, együtt lenni. Látni majd a sok apró és nagyobb változást.

Éreztek valamilyen változást Fanni viselkedésében vagy személyiségében, amióta kint van?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Egyik beszélgetésünk alkalmával mesélte, hogy buliba mennek a fogadótestvérével, mire én aggódó kérdések halmazával árasztottam el. – Milyen messze lesz a buli? Hánykor és kivel mennek haza? Mivel mennek? stb. – Mire Fanni kimérten közölte: „Anya! Nekem felelősségteljes fogadószüleim vannak, akik 10 gyereket neveltek fel és pontosan tudják, hogy mit engedhetnek meg! Én most itt élek, úgyhogy velük beszélem meg ezeket a dolgokat!”- Hoppá! Nem győztem szabadkozni, gondoltam, jobb lesz háttérbe húzódni. Nehéz, de muszáj.

BORZÁKNÉ NYÁRI KRISZTINA: Teljesen új dolgokat csinál. Folyamatosan meglepetésekkel szolgál nekünk. Süteményeket süt önállóan és segít a főzés bizonyos fázisaiban.. és imádja! A mi lányunk...!! Itthon alig lehetett mozgásra ösztönözni. Kiskora óta mindig nagyon őszinte volt velünk, de ahogy kamasz lett, kevesebbet beszélgettünk. Nagyon jó érzés, hogy most ennyire keresi velünk a kapcsolatot és kifejezi az érzéseit irántunk.

Petra és fogadócsaládja

Petra Párizsban

Hogy látjátok, milyen a viszonya a fogadócsaládjával? Hogy megy neki a nyelvtanulás?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Nagyon jól sikerült beilleszkednie. A család férfi tagjaival is jól megvan, de leginkább a fogadóhúgával jó a kapcsolata (aki „kiválasztotta" őt), a fogadóanyukájával, no és a négylábúival, kutyával és a cicával. Minden este együtt vacsoráznak, amit nagy beszélgetések kísérnek, és gyakran közös játék is. Fanni a nyelvtanulást nagyon komolyan veszi, már az első nap felcímkézték a lakásban a tárgyakat.

BORZÁKNÉ NYÁRI KRISZTINA: Nagyon hálásak vagyunk Petra fogadócsaládjának, mert rendkívül nyitott, szeretetre méltó emberek. Petra már a 4. YFU cserediák, akit befogadtak. Hozzáállásuk segítette Petrának is a gyors beilleszkedést.

Nagyjából a 2. hét elteltével az angol helyett már csak franciául kommunikáltak. Így két-három hónap elteltével, ahogy Petra fogalmazott „0-24-ben használja a francia nyelvet" és folyamatosan szótárazza az új szavakat. Az osztálytársai kint befogadták, miután a második héten Petra kezdeményezett.

Segített a csereévre való felkészülésben, az elengedésben és a mindennapi életben, hogy idősebb gyermeketek már volt cserediák?

TÓTHNÉ ORBÁN JUDIT: Óriási segítség volt! Igaz, Lillát sem engedtük el nehezen, de Fanninál ez még könnyebb volt, hiszen nővére által megtapasztalt csereév sokat segített a lelki és fizikai felkészülésben, elengedésben. Persze – főleg az ország kiválasztása miatt – most is alaposan körbejártuk a témát. Bár Fanninál nem volt nagyon kérdéses, hogy Hollandiát választja, ezért kért segítséget Csépányi Annától, aki alaposan beavatta az országgal kapcsolatos ismeretekbe.

Tóth család Fanni kiutazása elött

Petra érkezéskor

25 évesek vagyunk! Szülinapi bulink:

***Nagyon köszönöm! Életem éve volt 95/96 <3 Németországban.* – KÁDÁR ANNA**

Kedves YFU!

Életem döntése volt, hogy veletek mentem cserediáknak! Imádtam minden percét, főleg az önkéntes időket. Nagyon, nagyon sok éveket még az „iparban", és kívánom, hogy a világ is megismerje milyen jó YFU-snak lenni. – Puszi, **2013/2014 ROBI USA, MI**

Köszönöm a YFU-nak, hogy őszinte lehetek és minden körülmények között szeretnek és elfogadnak! Számomra azért fontos a YFU, mert a barátaim többségét itt ismertem meg. Rengeteg élmény és jó ember fűz a szervezethez, új barátok és régi ismerősök. Köszönöm mindent! A sok élményt és a sok felejthetetlen estét, klubszobákat, Cool-túrákat, önkéntes- és hazaérkező-, kiutazó táborokat! Összegezve, MINDENT KÖSZÖNÖK! – Puszi mindenkinek, **KITTI 2012/2013 NÉMETORSZÁG**

Kedves YFU!
Nagyon köszönöm, hogy itt tölthettem egy évet! Mindig itt volt valaki, akivel lehetett beszélni, ha bármi baj volt. – Puszi **HJÖRDIS, 2017/2018 NÉMETORSZÁG → MAGYARORSZÁG**

Kedves YFU! Köszönöm, hogy kinyitottátok nekem a világot és megmutattátok, hogy mennyivel több lehet az élet. Köszönöm, hogy Veletek megismerhettem önmagam. És köszönöm az életre szóló barátságokat <3 Millió puszi! Sok sikert az elkövetkező sokszor 25 évhez! – **ZSÓFI 2011/2012 USA, TX**

Nagyon szerettem a csereévemet. Köszönöm nektek a 2. családomat (akikkel a mai napig tartjuk a kapcsolatot). – **TAKÁCS VERA 1999/2000 FRANCIAORSZÁG**
Ui.: Takács Juli (95/96 Finnország) is minden jót kíván a 25 éves YFU-nak.

Sziasztok YFU!
El nem tudom mondani mennyit jelentetek nekem! Megváltoztattátok az életemet, és azt, aki vagyok/voltam. Sose tudtom majd meghálálni azt, amit tőletek kaptam. Köszönöm a csereévem, az önkéntes éveim, és életem legelső munkahelyét is. Nálatok jobbat sose fogok és nem is akarok találni. – Until the next one: **KATA 2009/2010 USA, NY**

Kedves YFU Magyarország!
Nagyon szeretlek és tök jó az a 25 éves buli! Jó szórakozás volt! Köszönöm a csereévemet! – **NÓRA 2013/2014 NÉMETORSZÁG → MAGYARORSZÁG**

Köszönünk mindent! – **CZUPI CSALÁD, TILDA, SZONJA, ÁGOSTON, MARCI**

Csereév tanári szemszögből:
Az én pótgyerekeim

A saját gyerekeim több (olasz, francia, angol, orosz) nyelvet beszélő, nyitott gondolkodású felnőttek lettek. Talán ezért is fogadtam nagy örömmel a római Mariot mint cserediákot iskolánkban, a Váci Madách Gimnáziumban a 2017/18-as tanévben. Bár nem az én osztályomba járt, a mentora lettem. Mario nagyon hamar megtanult magyarul. Sok-sok barátot szerzett itt, vele néztem meg 2018. február 4-én a Pál utcai fiúkat, s mint kiváló énekes nagyon értékelte a nagyszerű színházi előadást. Jött velünk Szlovákiába osztálykirándulásra, országos olaszversenyre kísérte 2 versenyzőnket, és sok más programunk volt együtt. Mario nagyon a szívemhez nőtt, mert nem csak a heti 5 magyarórát töltöttük együtt, családtaggá vált nálunk is. Júniusban 93%-os kommunikációs eredményt ért a magyar nyelvvizsgán, velem tudatta elsőként az eredményt. Mikor hazament egy év után, nagyon fájt az elválás, ma is naponta váltunk levelet, persze magyarul. Nemsokára visszajön látogatóba. Nagyon várom vissza az én „olasz fiamat”.

Augusztusban aztán „kaptam” két másik cserediákot: az indonéz Safirát és japán Rinnát. Rinna az osztályomba jár, ugyanazokat elmondhatom róla, mint Marioról. Mi, a „lady conversation club” már voltunk együtt egy most megnyílt váci japán étteremben illetve egy zenei fesztiválon. Számomra a legnagyobb dicséret, hogy a lányok nagyon sokat nevetnek, jól érzik magukat itt, és egyre többet beszélnek magyarul. Rinna azt mondta az osztálytársainak, hogy „rákattant” a magyar nyelv tanulására, szinte függő lett. Nagyon szép eredményeket hozott már eddig is az igyekvése.

Talán érződik, imádok ezekkel a gyerekekkel foglalkozni. Hogy miért? Nagyon okos, motivált, bátor, nyitott gondolkodású fiatalok, akik távol a hazájuktól, idegen kultúrába illeszkedve keményen tanulnak. Kíváncsiak egy másik világra, ezért közel mennek hozzá, hogy megismerjék. Felveszik egy másik család, egy másik ország szokásait, alkalmazkodnak, s olyasmiket tanulnak, amelyek a további életükben is óriási előnyt jelentenek: toleranciát, nyitottságot, csapatjátékot, alkalmazkodást, kezdeményezőkészséget, nyelvet. Sokat tanulunk mi is tőlük. Példát adnak nemcsak magyar kortársaiknak, hanem nekünk, felnőtteknek is. Öröm velük foglalkozni.

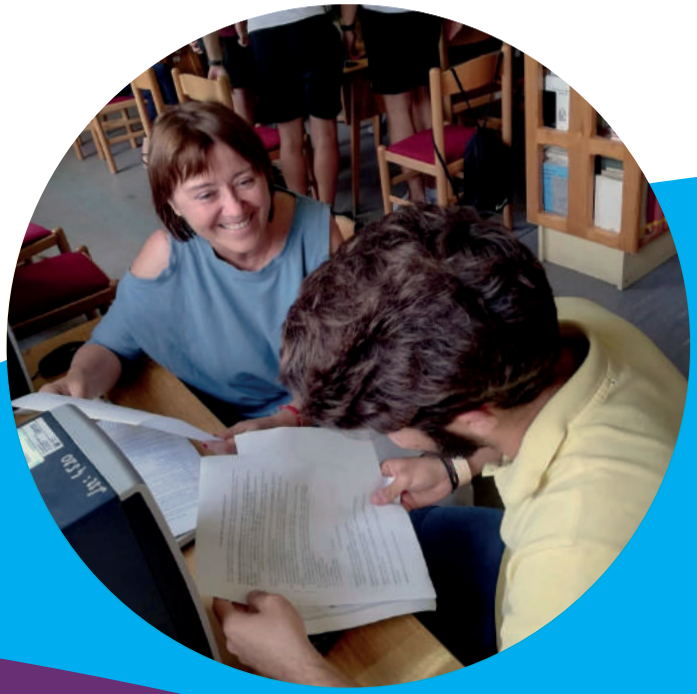

BODA MÁRIA ***(MAGYAR-ÉNEK SZAKOS TANÁR, VÁCI MADÁCH IMRE GIMNÁZIUM)***

2018 év önkéntesei

Kik ők valójában? Mi mindent tettek eddig, hogy idén ők nyerték el ezt a címet?

Boda Mária

Boda Mária a Váci Madách Imre Gimnázium magyar nyelv és irodalom tanára, - akitől az előző oldalon olvashattatok. Szeretnénk neki megköszönni odaadását és beutazó diákjaink folyamatos segítését. Neki köszönhetően mélyebben megismerkedhettek az országgal, a magyar nyelvvel és a kultúrával.

Tápay Bálint

Bálint 2016/17-ben volt Németországban cserediák, de már kiutazása előtt a táborban is fontos tanácsokkal látta el az iroda dolgozóit mikor meglátta, hogy rosszul tartják a kezükben a kamerát. Hazaérkezése óta pedig folyamatosan számíthattunk a segítségére; többek közt neki köszönhetjük a remek képeket, amik a karácsonyi ünnepségünkön, bécsi kirándulásokon, a beutazó és kiutazó táborban készültek. Szeretnénk megköszönni Bálintnak a remek munkáját!

Csikós Réka

Réka 2015/16-ban vette nyakába a nagyvilágot és fedezte fel a messzi Chilét! Hazaérkezése óta egyik legaktívabb vidéki önkéntesünk, bármikor szóltunk neki, hogy jöjjön kiválasztásra, információs napra, felkészítőre vagy táborban Réka mindig ott volt és kész volt segíteni. Most pedig, hogy egyetemre Budapesten jár, reméljük, még többet fogjuk látni az irodában és programokon. Köszönjük Réka a folyamatos segítséged és odaadásod!

YFU Stars 2018

Nagy Enikő Zsuzsanna

Nagy Enikő a YFU sztár egyik díjazottja 2018-ban, aki 8 évvel ezelőtt került kapcsolatba a YFU-val, mint küldő szülő. A család számára olyan meghatározó élmény volt lányuk, Zsuzsi csereéve, hogy mindenképp szerették volna ezt másokkal is megosztani. Mára Enikő kétszeres fogadóanyuka, aki elmúlt években rengeteg cserediákot, küldő-, és fogadószülőt támogatott tapasztalatai alapján hasznos tanácsokkal, valamint minden lehetőséget megragadva viszi hírét szervezetünknek. Segítségét, kitartását és lelkesedését szeretnénk ezúton ezzel a díjjal is megköszönni.

Takács István

Takács István fia, Egon 2016/17-ben volt cserediák Németországban, ez idő alatt a Takács család is megosztotta otthonát egy hozzánk Japánból érkező diákkal. István és családja azóta se felejtette el a YFU-t, nagy köszönettel tartozunk neki, hiszen rengeteg programon részt vettek, segítségére mindig számíthattunk különböző szülői értekezletek és felkészítések során, hogy tapasztalataikkal és tanácsaikkal segítsék a jövő küldő- és fogadócsaládjait.

Gratulálunk!

Nosztalgia

Mi a legfontosabb dolog, amit a csereévedből tanultál?

Az USAában

FIAM TOMI (2002/2003 SVÉDORSZÁG)

„Nem jobb, nem rosszabb... csak más”, illetve önállóságot. Láttam, hogyan lehet egyszerűen, de mégis nyugalomban és békességben élni a természettel, a családdal és az emberekkel. Most, hogy nekem is van családom, nem többet, csak ezt próbálom megvalósítani minden nap.

FARKAS NÓRA (2008-2009 USA)

Az önállóság talán az egyik legfontosabb, amit tanultam. Szerencsére a fogadószüleim, amiben csak tudtak segítettek, de azért nem egy olyan szituáció volt, amit magam kellett megoldjak. Ezekből sokat tanultam.

CSÉPÁNYI ANNA (2014-2015 HOLLANDIA)

Szerintem a legfontosabb dolog, amit tanultam, az az elfogadás. Nagyon klisé, tudom, de igaz. Nem csak másokkal szemben, hanem magammal szemben is elfogadóbb lettem, ami nagyon sokat segít a mindennapi életben.

Hogyan segítették a csereéved alatt tanult/tapasztalt dolgok a mindennapi életedet a hazaérkezésed napjától egészen mostanáig?

FIAM TOMI (2002/2003 SVÉDORSZÁG)

Megtanítottak arra, hogy ha akarok valamit, azt el tudom érni, viszont meg kell érte keményen dolgozni, mert a sült galambot le kell lőni, le kell tollazni, be kell fűszerezni, meg kell sütni, fel kell dobni és csak utána esik/repül a szánkba. Elfogadásra, egymáshoz való alkalmazkodásra, ami később hihetetlen előnyt ad a párkapcsolatban és a munkában is. Megtanított arra, hogy ami egyből nem jó vagy csupán „lagom” (szerk: svéd kifejezés, kb. 42 jelentése van, az egyik az „elmegy”) akkor sem szabad leírni, mert ha adunk neki időt és foglalkozunk vele, akkor lehet abból lesz életünk egyik legjobb élménye.

Fiam Tomi és családjai

FARKAS NÓRA (2008-2009 USA)

A szakmám (állatorvos) iránti elhivatottságom ott erősödött meg. Egyrészt az ott élő emberek állatszeretete, másrészt a falu állatorvosi rendelőjének állatorvosainak köszönhetően, ahol önkénteskedtem.

CSÉPÁNYI ANNA (2014-2015 HOLLANDIA)

Mindenképpen nagyon sokat segített a csereévem. Egyrészt a csereévem alatt jöttem rá, hogy igazából mivel is szeretnék majd foglalkozni, ami valamelyest előnybe helyezett az osztálytársaimmal szemben, akik csak az egyetemi jelentkezés körül jöttek rá. Ezen felül a nyelvtudás mindenképpen nagyon sok ajtót nyitott ki előttem, a mai napig sokat használom a holland tudásomat. De egyszerűen már az is segített, hogy csak egy kicsit elköltöztem otthonról, és megszoktam az ismeretlent, és meg is szerettem.

Fiam Tomi Svédországban

Milyen kapcsolatod van a fogadó családoddal?

Farkas Nóri az USÁban

FIAM TOMI (2002/2003 SVÉDORSZÁG)

Nagyon jó, bár mostanában kevesebbet írunk egymásnak voltak már itt Magyarországon és mi is voltunk náluk. Ami a legjobb volt, hogy meghívtam őket az esküvőmre és el is jöttek.

CSÉPÁNYI ANNA (2014-2015 HOLLANDIA)

A mai napig nagyon sokat beszélek velük, és a fogadótestvéreimet nővéreimnek hívom. Legalább havi egyszer skypeolunk, és gyakran csetelünk. A nővéreim voltak egyszer külön meglátogatni engem, és egyszer az egész családom eljött.

FARKAS NÓRA (2008-2009 USA)

Szoros kapcsolat alakult ki a fogadószüleimmel, mivel a fogadótestvéreim már nem éltek velünk, valamint egy farmon laktunk, így sokat voltunk hármasban. Azóta is rendszeresen váltunk e-mail üzeneteket. Sajnos újra meglátogatni őket még nem sikerült, de hamarosan talán arra is sor kerül. Mindig boldogan olvasom az élménybeszámolóikat, és minden fontosabb velem történt eseményről én is írok nekik.

Ha újra (15-18 éves) cserediák lehetnél, akkor most hova mennél, és mit csinálnál másképp?

FIAM TOMI (2002/2003 SVÉDORSZÁG)

Egyértelmű, hogy csakis Svédországba ugyanide, ugyanígy mindent, kivéve egyetlen egy icipici dolgot talán, ami azóta természetesen fenn van a bakancslistámon. Ez pedig a Vasaloppet, ami kilencven kilométer sífutás klasszikus stílusban emlékezve I. Gustav Vasa svéd király menekülésére.

CSÉPÁNYI ANNA (2014-2015 HOLLANDIA)

Ha feltételezzük, hogy már tudok hollandul, és voltam Hollandiában, és egy második csereévre mehetek, akkor valószínűleg Kínába mennék. Annyira érdekes a kínai kultúra sokszínűsége, és vonz, hogy annyira más, mint Európa. Plusz, kínaiul beszélni semmiképp sem hátrány az életben. Ha egy teljesen új csereévet kellene választanom, akkor valószínűleg megint Hollandiába mennék, mert annyira imádtam.

FARKAS NÓRA (2008-2009 USA)

Rengeteg helyre mennék, de szerintem nem véletlen, hogy végül az Egyesült Államokban kötöttem ki. Úgyhogy újra oda mennék. Sokkal hamarabb elkezdenék beszélgetni az emberekkel és iskolatársakkal, még ha nem is tökéletes a szókincsem és nyelvtanom.

Anna Hollandiában

Tanács leendő cserediákoknak:

FIAM TOMI (2002/2003 SVÉDORSZÁG)

Bármilyen furcsa is egy helyi étel vagy szokás, gondolj bele abba, hogy hányan élnek ott? Hányan csinálják/eszik ezt? Hányszor naponta, hetente, havonta? Akkor miért te lennél az első áldozata, segítek, nem leszel, pár hónap és helyi leszel. Tudod a cserediák olyan, mint egy rendes diák, csak sokkal királyabb és keményebb.

FARKAS NÓRA (2008-2009 USA)

Legyenek nyitottak mindenre, ismerjenek meg minél több embert a csereországukban, beszéljenek sokat. És legfőképp érezzék jól magukat!

CSÉPÁNYI ANNA (2014-2015 HOLLANDIA)

Ne hagyjátok ki ezt a lehetőséget! Annyira sok dolgot tanultam a csereévemből, hogy azt soha nem tudnám máshonnan megtudni. Mindenképpen menjetek, ha tudtok!

YFU rövidhírek

staff change

HÉTHY-SZOMMER GABRIELLA

Idén 23 éve, hogy elindultam a YFU-s csereévemre és 12 éve, hogy elkezdtem a YFU-nál dolgozni. Második fiam születése után szeptembertől nagy örömmel veszek részt újra a szervezet munkájában, mint magyarországi igazgató.

HEGEDÜS GABÓ

Sziasztok! Szeptember közepétől ismét a YFU csapatát erősítem, régi-új kollégaként, pénzügyi és adminisztrációs feladatkörben. Nagyon örülök, hogy újra találkozhatok régi ismerősökkel és új cserediákokkal is.

JUAN PABLO WASSERMAN

Sziasztok! Juan Pablo Wasserman a nevem és jövő januártól én leszek az új argentin gyakornok YFU Hungary irodában! 2017-en cserediák voltam Magyarországon és azóta aktív önkéntes vagyok YFU Argentína-ban. Nagyon várok ez a gyakornokság!!

Újra CoolTúra!

2019 elején pedig újra indul a CoolTúra! Mikor is önkénteseink kisebb csapatokra osztva járják az országot, különböző nagyvárosokban pedig középiskolák fogadják őket egy előadás erejéig. Nyíregyházától Sopronig, Esztergomtól Szegedig, szeretnénk, ha 2019 elején minél több önkéntest megmozgatva, minél több diákhoz eljuttathatnánk a YFU üzenetét. Közben pedig mindenki jól érezné magát!

Nagy utazások

Szeretnénk külön megköszönni Bonecz Tamásnak, egykori fogadószülőnek, aki tavaly nem csak nyakába vette a beutazó diákok által kedvelt prágai kirándulás programot, hanem kiegészítette még két kirándulással: neki hála diákjaink Horvátországba és Velencébe is eljuthattak.

2018 képekben

Joanna augusztus 20.-án

Hazaérkezés utáni tábor - Laokoón-csoport

YFU Love

Esztergomban

Bécsi kirándulás

Év közepi tábor

A képeket köszönjük szépen minden beküldőnek, különösen Tápay Bálintnak és Todoroff Lázárnak!

YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

make the world your home

YFU HUNGARY | H-1027 Budapest, Frankel Leó út 5. III. em. 26. | Mobil: +36 30 20 10 125 | Email: yfu@yfu.hu | web: www.yfu.hu